

Yuxu yazır elə bil,
gözlərindən səmanın.
Bu payızı da,
belə gəldi yurdumun.
Meyvələr dəyincə,
saraldı xəzəllər
göyçəklər yetişincə,
gözdən düşdü gözəllər.
Neyləyək dünyanın,
budur gerçəyi.
Bəlkə də bizə elə
bunu başa salır,
sıra-sıra budağından
bir-bir düşən xəzəllər...
Hər aşiqin deyirlər,
bir keçən zamanı var.
Dünyaya min-min belə,
gəlib-getsə aşıqlər.
Hər meyvə tək
onların da
yetişib-solan çağı var.
Yüz belı qış ötüb keçsin,
dönsün min belə bahar.
Budur qoca dünyada,
bəxtimizə doğulan
təp-təzə yaz, son bahar.
Bizə qalır bu dünyada,
ancaq təmiz etibar.
Odur bizim bəxtimizə
doğulan solmaz bahar.
odur bizdən dünyaya,
qalan əsl yadigar.

Sevgi üçün yaşayır deyirlər ürək,
Sevgisiz ürək də döyünməz bəlkə.
Gül də öz ətrini itirmir demək,
Nə qədər düşsə də, üstünə kölgə.

Dünya sevilməli olur arabir,
yollarda qayda min, amma sıra bir.
Hərə öz gəldiyi yolu da gedir,
dolaylı yollarda varsa təhlükə.

Hərənin bəxtinə bir ulduz düşür,
qərib tək göylərdə səni düşünür.
Görürsən budaqda necə üşüyür,
təzədən bürünür gül ləçəyinə.

Dildə asan olur, nəğmə söyləmək,
Zümzümə gözəldi, yoxsa işləmək.
Səsin yoxdu, səs Eləmə ay kələk,
iboş yerə güc vermə, hey ürəyinə.

Sevirsən sevgini əməldə bildir,
Əməllər dünyada bir tərəzidir.
Biri ağır gəlir, biri yüngüldür,
Göz yumsan da, dünyanın
bu gerçəyinə.

Anamın tellərində

Ürəyimdə bir sevgi var,
baharı qışa qaytarır
qışı bahara
bir aşiqin tellərində,
bir gülün ləçəklərində.
O sevgini seyr edirəm,
hər bahar
Anamın gözlərində.
Onun ətri duyulur,
Anamın tellərində -
Anamın əllərində
Anam məni bu sevginin,
ətri ilə doğub bir gün
Odur ki, bu sevginin
ətri gəlir tellərindən.
Mələklər də elə bil,
baxıb şadlanırlar hər gün

Elsevər Məsim

Anam hərdən güləndə.
Kədərli günlərimdə,
Mənimlə bir sevişəndə.
Sevincli günlərimdə,
Mənimlə bir güləndə.
O sevgini duyuram,
bir ətir kimi
Anamın tellərində.

Gecənin bir yarısı
yağmur yağır kəndimizə
Elə bil nur ələnim
göydən yerə qəlbimizə.
Həsret dolu qəlbimizə,
kədər dolu qəlbimizə
İlahi nur bəxş edir,
gecənin bir sləmində.
Bəs nə üçün bu qədər,
uzağıq yaxşılıqdan!?
Yəqin bu da əzəldən
yazılıb bəxtimizə.
Əzəl gündən şərikik,
biz dünyanın -
dünya bizim dərdimizə.
Yol gəlirik, yolların
axarını keçə-keçə.
Yol gedirik bəxtimizə
gah ağlaya-ağlaya,
gah gülə-gülə.
Şərik olur, qoca dünya
Nə yaxşı ki,
dərdimizə.

(Tofiq Abdinin əziz xatirəsinə)

Göy üzündən
yağış yağır,
damcı-damcı, gilə-gilə.
Bir gün
baxardı gözlərin,
ay şairim
nəşriyyatda gözlərimə
gülə-gülə.
Xatirəni unutmaram,
unudulan deyil də heç.
Bəzən könül "əhsən" deyir,
allah verən şirin dilə.
Belə qaldın
yadımda bax,
əziz şair Tofiq Abdin.
Bu dünyada
innən belə,
hələ neçə şair gələcək.
Ancaq çox-çox
az rast gəlinir
Sənin tək xoşdil şairə.
Belə qaldın yadımda bax,
həm şeirdə.

Könlüm

Ürəyim atılır birdən sinəmdə,
Elə bil quş kimi uçaq könlüm.
Daha qalmamışam mənəm-mənəmdə,
yoxsa çaya dönüb axacaq könlüm.

Haqsızlıq görürəm, neyləyə billəm,
Od kimi sönürəm, neyləyə billəm.
Saqqız tək sözümü çeynəyə billəm,
dərdini göylərə açacaq könlüm.

Bir dəfə ağzımda yanıbdı dilim,
Bəlkə həqiqəti danıbdı dilim.
Od tək az qala oddanıbdı dilim,
Çay olub dənizə axacaq könlüm.

Şairlik dedilər alın yazısı,
Hər kəsin vardır bir alın yazısı.
Haqqın rəqəmidir alın yazısı,
Hikməti məşhərdə anacaq könlüm.

Uçub gedəsiyəm bir gün quş kimi,
Sarsa da hər yandan var dövlət məni.
Allah özün qoru o gündən məni,
Amandı az qala çaşacaq könlüm.